

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Beslutningsforslaget er foranlediget af de sammenbrudte forhandlinger mellem regeringen, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre om ændringer i forbrugsrenteafgiften. Selv om skatteministeren offentligt har udtalt, at den gældende lovgivning »har ramt tilfældigt«, og at målet er »at friholde gamle lån for afgiften«, meddelte regeringen ved forhandlingernes sammenbrud, at den ikke agtede at tage noget initiativ til at få loven ændret.

Socialdemokratiet stemte imod loven i oktober 1986. Det gjorde vi, selv om vi var enige i sigtet med lovgivningen – at begrænse det lånefinansierede overforbrug. Baggrunden for Socialdemokratiets modstand var, at loven ramte tilfældigt, at den var umulig at administrere, og at den dermed var den mest uheldige lovgivning, som Folketinget nogen sinde var blevet præsenteret for. Desværre må vi efterfølgende konstatere, at vi har fået fuldstændig ret i vores kritik.

Selv om Socialdemokratiet således ikke har noget medansvar for den gældende lovgivning, føler vi et moralsk ansvar for at afprøve, om der er et flertal, som er parat til at rette de største tilfældigheder, fejl og skævheder i lovgivningen, ikke for at hjælpe regeringen, men for at borgerne kan få en ordentlig behandling.

Det virker som ansvarsforflygtigelse og politisk afmagt, når regeringen end ikke ønsker at fremkomme med et lovforslag, der kan rette de største fejl og mangler i en lov, som regeringen selv har erkendt at den ikke kan være bekendt.

Loven kan kun blive bedre, den kan aldrig blive god.

Beslutningsforslagets hovedindhold

Beslutningsforslaget bygger på nøjagtig den model, som Socialdemokratiet, regeringen og Det Radikale Venstre var enige om, da forhandlingerne brød sammen. Det eneste punkt, som parterne ikke kunne opnå enighed om, var, hvor store nettorenteudgifter

for gamle lån der skal fritages for afgiften. Beslutningsforslaget opererer med et bundfradrag i afgiftsgrundlaget for 1987 på 6.500 kr. (13.000 kr. for ægtepar). Det betyder, at gamle lån på op til ca. 50.000 kr. (100.000 kr. for ægtepar) fritages for afgiften.

Afgiftsgrundlaget for 1987 fratrukket bundfradraget benævnes det regulerede afgiftsgrundlag for 1987.

Såfremt nettorenteudgifterne i forhold til 1987 er uændrede, betales der alene afgift af det regulerede afgiftsgrundlag for 1987.

Nedbringes nettorenteudgifterne i forhold til 1987 med 20 pct. i 1988, 40 pct. i 1989, 60 pct. i 1990, 80 pct. i 1991 og 100 pct. i 1992, fritages man helt for renteaugiften uanset størrelsen af de afgiftspligtige renter i 1987. Nedbringes nettorenteudgifterne med en lavere procentdel end nedbringelsesmålet, ydes der et forholdsmæssigt nedslag i det regulerede afgiftsgrundlag for 1987 (afgiftsgrundlaget for 1987 minus bundfradraget).

Stiger den afgiftspligtiges nettorenteudgifter i overgangsperioden 1988–1992 i forhold til nettorenteudgifterne for 1987, beregnes afgiften med 20 pct. af det regulerede afgiftsgrundlag for 1987 med tillæg af stigningen i nettorenteudgifterne.

Fra 1. januar 1993 fritages alle lån optaget før 1. januar 1988 fuldstændig for afgiften under forudsætning af, at lånene i den mellemliggende periode ikke er forlænget eller forhøjet, men afvikles som oprindeligt aftalt.

Da kassekreditter og lån på kassekreditlignende vilkår ikke opfylder betingelserne for at blive fritaget for afgiften fra og med 1993, åbnes der mulighed for, at disse kreditter kan konverteres til faste lån, der afvikles over højst 8 år som annuitetslån. Konverteringen skal være foretaget inden udgangen af 1988.

For at undgå at tage udgangspunkt i en kassekreditsaldo en tilfældig dato, indebærer forslaget, at det højeste beløb, kreditterne kan konverteres med, er kassekreditrenterne i 1987 multipliceret med 8.

Konverteringen af kassekreditterne vil ikke få betydning for afgiftens størrelse i overgangsperioden,